

ת"פ 14112/09/19 - מדינת ישראל לשכת תביעות נגב נגד לאונרדו אובסטרוניקי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 14112-09-19 מדינת ישראל נ' אובסטרוניקי
תיק חיצוני: 371900/2019

בפני כבוד השופט אמיר דורון
מאשימה
נגד
נאשם
מדינת ישראל לשכת תביעות נגב
לאונרדו אובסטרוניקי
ע"י ב"כ עו"ד ב. גריקו

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודעתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה לפי סעיף 368(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (**החוק**).
2. על פי כתב האישום המתוקן ביום 24.8.19, סמוך לשעה 06:15, עת המתלוננת טיילה בטיילת נחל באר שבע, חלף הנאשם על פניה ומיד לאחר מכן תקפה בכך שהפילה על שיחים בצד הדרך וחבט בה מספר רב של חבטות אגרופ בפניה. בהמשך הותירה כשהיא מתבוססת בדמה ועזב המקום.
3. יצוין כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תזמן המתלוננת למתן עדות והמאשימה הבהירה שבכוונתה להגיש המסמכים הרפואיים וצילום החבלות. ב"כ הנאשם לא התנגדה לדברי המאשימה במעמד זה, אך ציינה כי תטען טיעוניה במסגרת הטיעונים לעונש.
4. בדיון שהתקיים ביום 8.2.21 התנגד ב"כ הנאשם להצגת התמונות על ידי המאשימה בטענה שכתב האישום והתיעוד הרפואי מפרטים החבלות שנגרמו למתלוננת באופן מספק דיו. הגשת התמונות בשלב זה נוגדת החוק והפרוצדורה המקובלת לפיה הגשתן מקובלת בשלב הקודם להכרעת הדין וככל שהנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, אין להידרש לראיות הנוגעות לאירוע התקיפה עצמו.
5. כתמיכה בעמדתו, הפנה ב"כ הנאשם לדברי כב' הש' אינפלד בת"פ (מחוזי ב"ש) 30590-19-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.3.12), הפנה לת"פ (מחוזי ב"ש) 50003-08-16 **מדינת ישראל דוידוב** (24.4.17), ולת"פ (מחוזי י-ם) 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' גולא** (17.8.20).

6. ב"כ המאשימה טען, כי במסגרת הסדר הטיעון הבהירה המאשימה כוונתה להעיד המתלוננת ולהציג תיעוד רפואי ותמונות החבלות שנגרמו לה כתוצאה מתקיפת הנאשם. ציין כי אמנם כתב האישום מתאר באופן מדויק החבלות שנגרמו למתלוננת, אך על בית המשפט להתרשם באופן בלתי אמצעי כיצד נראתה המתלוננת בסמוך ולאחר האירוע.

7. ב"כ המאשימה, הפנה לע"פ 4697/10 **מדינת ישראל נ' ג'ראדא** (23.5.12), לע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.15), לע"פ 3667/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (23.9.14) ולרע"פ 9718/04 **מדינת ישראל נ' נאורה** (12.9.04), שם נקבע כי אין מניעה להציג ראיות נוספות בשלב הטיעונים לעונש בנוסף להגשת רישום פלילי. המתלוננת העידה על אירוע התקיפה ומטרת התמונות הינה להשלמת התמונה העובדתית המלאה בפני בית המשפט.

דין והכרעה

8. האם רשאי בית המשפט לקבל ראיות לעניין חומרת נסיבות העבירה במסגרת פרשת גזר הדין ובמקרה דנא תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת, בשלב הבאת הראיות לעונש, כאשר נסיבות אלו פורטו במסגרת עובדות כתב האישום.

9. לדידה של המאשימה מטרת הגשת התמונות הינה לצורך התרשמות בית המשפט מהנזק שנגרם למתלוננת בנוסף לפירוט הנזק שצוין בכתב האישום. הטיעון המילולי המפורט בכתב האישום אינו משקף בהכרח כיצד נראתה המתלוננת בסמוך ולאחר האירוע. על מנת שבית המשפט יראה הנזק הישיר שנגרם למתלוננת באופן המיטבי, עליו לראות תמונות החבלות בנוסף לתיעוד הרפואי ולפירוט הנזק בכתב האישום.

10. ב"כ הנאשם טען כי הצגת התמונות בשלב זה של ההליך תפגע בנאשם והפנה לפסיקות מנחות בסוגיה זו, אך לא הבהיר כיצד יפגע הנאשם מהצגת התמונות, שהרי פירוט הנזק שנגרם למתלוננת פורט בכתב האישום ובאישורים הרפואיים התומכים בכך. יתרה מכך, המתלוננת עצמה העידה בדיון, במסגרתו הוצגו בפניה תמונות החבלות ותיארה הנזק שנגרם לה כתוצאה מאירוע התקיפה.

11. כאמור ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 30590-19-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.3.12), שם הודה הנאשם בשני כתבי אישום מתוקנים. הצדדים לא הגיעו להסדר לעניין העונש והסכמת הייתה כי הטיעון לעונש יהיה טיעון פתוח. אחד מכתבי האישום המתוקנים תיאר הרקע לביצוע. לאחר הודיית הנאשם בכתב האישום והכרעת הדין עתרה המאשימה להגשת תמונות המתלוננת. ב"כ הנאשם התנגד להגשתם מהטעם שאין זה השלב הראוי להגשתן שכן שייכות הן לשלב הכרעת הדין והדבר לא עלה בעת הסכמת

הצדדים על עובדות האירוע. ב"כ הנאשם טען כי בשלב זה הראיות אותן רשאית המאשימה להגיש מוגבלות והמאשימה רשאית להגיש ראיות שאינן נוגעות למעשה עצמו. טען כי מדובר בראיות המעידות על טיב המעשה השייכות לשלב הראשון של המשפט, לקראת הכרעת הדין, בנוסף לכך ציין כי עניין זה לא סוכם מראש ומהלך זה של התביעה הינו בגדר "הפתעה" ולו היה יודע מראש כי זו כוונת המאשימה היה שוקל צעדיו ביחס להסדר המוסכם.

מנגד, המאשימה הפנתה לפסיקה המתירה הבאת ראיות בשלב הטיעונים לעונש לצורך ביסוס במישור העובדתי הפגיעה שנגרמה לקרבן העבירה. בית המשפט התייחס לחובת ההגינות המחייבת המאשימה להודיע מראש על כוונתה להוכיח נסיבות מחמירות הקשורות במעשה ואינן כלולות בכתב האישום ומשלא עשתה כן במסגרת ההסדר לא תוכל להציג ראיות אלו. אמנם החוק והפסיקה מלמדים כי בדרך כלל רשאית המאשימה להגיש ראיות המוכיחות נסיבות מחמירות, אולם במקרים בהם מודה הנאשם בכתב אישום מתוקן ומוסכם, זכאי הוא להניח כי לא יוגשו ראיות נוספות ולא יועלו טענות נוספות. בית המשפט ציין כי גם לאחר הסדר רשאית המדינה להציג ראיות לעניין העונש ביחס לנזק המתלונן, אך אינה רשאית היא להציג ראיות הנוגעות למעשה עצמו כמתואר בכתב האישום. משכך, דחה בית המשפט בקשת המאשימה להצגת התמונות.

12. עוד הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (מחוזי ב"ש) 50003-08-16 **מדינת ישראל דוידוב** (24.4.17), שם עתרה המאשימה להציג תמונות מהאירוע המתארות מצב הבית והמתלוננת כפי שהיו ביום האירוע. המאשימה טענה כי הגשת התמונות הינה לצורך המחשה וממחישות האמור בכתב האישום. ב"כ הנאשם טען כי הבקשה אינה מתיישבת עם האמור בסעיף 113 לחוק העונשין וכי הגשתן נוגדת החוק. בנוסף טען כי משלא הודיעו הצדדים על הסכמה על הגשת ראיות נוספות, הרי שלא ניתן להגישן כעת.

בית המשפט דחה הבקשה וקבע **"מקום שצדדים מקיימים הידברות אשר בסופה מגיעים הם להסדר, הרי שקיים קושי לומר כי לא הייתה אפשרות להביא ראיות בפני בית המשפט בשלב של לפני הכרעת הדין"**, המאשימה לא כללה הסכמה זו במסגרת ההסדר ולא עמדה על שמיעת הראיות בכדי להציגן. הסדר טיעון הינו תוצאת מיקוח ומערך הכוחות בין הצדדים וההנחה היא כי ממצא מלוא ההסכמות בינם. בנוסף קבע בית המשפט כי יש בהגשת התמונות כדי תוספת לעובדות המפורטות בכתב האישום, ומשכך דחה הבקשה להגשתן בשלב זה של ההליך.

13. בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (מחוזי י-ם) 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' גולא** (17.8.20), שם עתרה המאשימה להגיש תמונות ומסמכים רפואיים הנוגעים למידת הנזק שנגרם לקרבן העבירה. בית המשפט דחה הבקשה וקבע כי לדידו צילומים למיניהם, לרבות צילומים של נפגע העבירה הינם ראיות לגופה של העבירה, עת נאשם מודה בכתב האישום, בין אם במסגרת הסדר ובין אם לאו, "קונה" הנאשם הוודאות ביחס לתשתית הראייתית שתוצג בפני בית המשפט בהמשך ההליך.

פרק העובדות בכתב האישום בו הודה הנאשם משקף נזק המתלונן ואין זה נכון להביא ראיות חיצוניות

נוספות לנזק זה. ככל שכתב האישום אכן משקף נזק המתלונן, הרי שאין צורך בהגשת התמונות ואין זה הוגן בשלב זה כלפי הנאשם להציג בפני בית המשפט נזק העולה בחומרתו על הנזק שתואר בכתב האישום בו הודה הנאשם.

14. המאשימה הפנתה לע"פ 4697/10 **מדינת ישראל נ' ג'ראדא** (23.5.12), שם הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון. במסגרת הטיעונים לעונש הציג הנאשם ראיות ביחס לנסיבות מקלות שאפפו ביצוע העבירה, בית המשפט המחוזי לא קיבל טענות עובדתיות אלו בשלב גזר הדין מאחר ולא היה להם זכר בכתב האישום המתוקן שהוגש נגדו. בית המשפט העליון דחה ערעור הנאשם וקבע כי הנאשם רשאי להציג בשלב הטיעונים לעונש ראיות ביחס לנסיבות מקלות ובלבד שאין הן קשורות לשאלת אחריותו לביצוע העבירה, אלא לעניין העונש שיוטל עליו, אין להעלות בשלב זה עובדות הסותרות האמור בכתב האישום עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

בית המשפט התייחס לסעיף 40(ד) לחוק העונשין הקובע כי מקרה בו הודה הנאשם בכתב האישום, יכלול כתב האישום כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. עם זאת הסעיף משאיר שיקול דעת לבימ"ש להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

15. בע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (16.2.15), ערערה המאשימה על החלטת בית המשפט המחוזי להקל בעונש הנאשמת בהתבססו על נסיבות שלא פורטו בכתב האישום המתוקן עליו הוסכם. בית המשפט העליון קיבל הערעור וקבע כי על כתב אישום לכלול כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. במיוחד קיימת הצדקה לכלל זה, שעה שמדובר בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, שכן במקרים אלה הסדר הטיעון וכתב האישום שתוקן משקפים ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים.

כאשר נאשם מודה במסגרת הסדר טיעון, על הערכאה הדיונית להביא בחשבון רק העובדות והנסיבות שפורטו בכתב האישום המתוקן ושבהן הודה הנאשם לצרכי הסדר הטיעון. אל לו לביהמ"ש להביא במניין שיקוליו, בבואו לגזור את הדין, עובדות ונסיבות שלא נכללו בכתב האישום בו הודה הנאשם.

בית המשפט קבע כי החריגים הקבועים בפסיקה ובחוק אינם חלים בעניינה של הנאשמת. דרך המלך להוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה של הסדר טיעון היא הכללתן בהסכמה בכתב האישום המתוקן, או הגשת בקשה לערכאה הדיונית מכוח סעיף 40(ב)(2), להבאת ראיות חדשות בשלב הטיעונים לעונש.

16. בע"פ 3667/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (23.9.14), שם דן בית המשפט בשאלה האם רשאי בית המשפט בשלב גזירת העונש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שאינן נזכרות בכתב האישום

עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון. בית המשפט קבע: הכלל הוא כי במקרים שבהם הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, יכלול כתב האישום את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שנקבע בסעיף 40(ד). הודאת נאשם בעובדות כתב האישום מתוקן מבטאת הסכמתו לעובדות ולנסיבות האמורות בו, לכן, משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום, לרוב לאחר שיח עם גורמי התביעה ובמסגרת הסדר הטיעון, משקף כתב האישום הסכמת הצדדים לאמור בו. בית המשפט קבע כי, לנאשם ניתנה ההזדמנות, במסגרת הסדר הטיעון, להוסיף העובדות והנסיבות שהן רלוונטיות לגישתו לגזירת דינו ומשלא עשה כן אין הוא יכול בשלב זה להציג ראיות נוספות המהוות נסיבות מקלות לעונשו.

17. ברע"פ 9718/04 **מדינת ישראל נ' נאורה** (12.9.04), דן בית המשפט בשאלה האם רשאי הוא לשמוע ראיות לעניין חומרת נסיבות העבירה במסגרת פרשת גזר הדין, כאשר נסיבות אלו אינן חלק מיסודות העבירה, אך פורטו במסגרת עובדות כתב האישום.

בימ"ש השלום השיב בחיוב לשאלה, בימ"ש המחוזי סבר כי התשובה לכך שלילית. בית המשפט העליון קבע, כי ככלל ראוי שהבאת הראיות תיעשה בשלב הקודם להכרעת הדין. עם זאת הוראות החוק והפסיקה מתירים האפשרות להצגת ראיות ביחס לנסיבות מחמירות שאפפו ביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש.

ישנה חשיבות במניעת מצבים בהם בשלב טיעונים לעונש יוצגו לחובת הנאשם לראשונה ראיות שלא ציפה להגשתן ולא יכול היה להתמודד עמן ועל המאשימה להימנע מהפתעת הנאשם בשלב זה של ההליך, משכך על כתב האישום להתייחס לנסיבות המחמירות אלו וככל שהצדדים מגיעים להסדר טיעון ראוי שתודיע על כוונתה להציג ראיות אלו המאשימה מבעוד מועד.

18. סעיף 40' בחוק עוסק בדרך ההוכחה של הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, וקובע:

40. (א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -
(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;
(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.
(ד) בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. סעיף זה למעשה מחדד האבחנה בין הזכות להביא ראיות על ידי הנאשם במגבלות הקבועות בסעיף, ובין הראיות הטעונות אישור בית המשפט. מעבר לכך, כל אחד מהצדדים, לרבות המאשימה, רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה. לסוג זה של ראיות אין צורך בהסכמת בית המשפט.

20. עיון בהחלטות אליהן הפנה ב"כ הנאשם, מלמד כי שם עסק בית המשפט במקרים שונים מהמקרה דנא. בתיק זה המאשימה הבהירה בקשתה להציג התמונות כבר בשלב הצגת ההסדר. התמונות שמבקשת המאשימה להגיש, לא מוסיפות נתונים חדשים שלא פורטו בכתב האישום או חורגים מהמפורט בו ביחס למידת פגיעת המתלוננת כתוצאה מתקיפת הנאשם ויש בתמונות אלו אך בכדי להמחיש הפגיעה.

21. הדברים נלמדים גם כאשר מעיינים בתעודות הרפואיות שהוגשו במסגרת הטיעונים לעונש.

22. המאשימה הודיעה מבעוד מועד כי בכוונתה להעיד המתלוננת ולהציג התמונות בטיעוניה לעונש בטרם הסכמת הנאשם להסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים וכאמור במעמד זה, לא התנגד ב"כ הנאשם לכך, אם כי שמר טיעוניו למועד בו ישמעו הטיעונים לעונש.

23. נדמה, כי הרציונאל הטמון בהחלטות שצוינו לעיל, ההחלטות שדחו האפשרות להגיש תמונות הנזק כחלק מהטיעונים לעונש, נסמך בעיקר על העדר האפשרות ליצירת 'גורם מפתיע' לנאשם, נתון שלא היה מודע לו עובר להכרעת הדין ולהסדר הטיעון, או איסור הליכה בתלם ראיתי שלא בא זכרו בהסדר הטיעון או בניסוח כתב האישום.

24. זה אינו המצב בתיק דנא. והרי ברי, כי הנאשם היה מודע לכל הנתונים האמורים, התמונות היוו חלק מחומר הראיות בתיק, והמאשימה הבהירה כי בכוונתה להגישן. לו סבר הנאשם כי בהצגת התמונות ייגרם לו נזק, או ייפגעו זכויותיו, היה עליו לערוך מסכת שיקוליו ביחס להסדר הטיעון עובר להגעה אליו ואישורו. משלא נאמרו הדברים בקול רם, הרי שיש לקבוע כי גם הנאשם סבור כי אין המדובר בנתונים חדשים ומפתיעים, ולבטח לא כאלו שיגרמו לו נזק באם יוגשו.

25. עוד יש לזכור, כי בתיק זה לא התקיימו דיוני הוכחות ולא נשמעו עדים, כך שהמאשימה לא יכולה הייתה לפעול בצורה "הרגילה" להגשת התמונות האמורות, ומשכך לא ניתן לקבוע כי לא עשתה כן במועד הקבוע בחוק.

26. כאשר משקללים האמור לעיל, ועל פי ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון בעניין **נואורה**, ומתוך שממילא המופיע בתמונות מצוין בצורה תואמת בעדות המתלוננת, בניסוח כתב האישום ובתיעוד הרפואי שהוגש, אני מאשר הגשת התמונות במסגרת טיעוני המאשימה לעונש.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בהעדר

הצדדים.

עמוד 6

